

tilvebragt og at faa de flest mulige beskæftiget. Og hvor Forholdet er dette, at man i en Kommune kan iværksætte et Nødhjælpsarbejde, ved hvilket samtlige Kommunens arbejdsløse kan beskæftiges, vil jeg dog hævde, at det er økonomisk fordelagtigst saavel for Kommunen som for de arbejdsløse, at de arbejder de 6 Dage om Ugen til en Arbejds løn, der er noget reduceret, idet Reduktionen i alt Fald ikke vil naa ned til de 33 pCt., der er en Følge af Gennemførelsen af den indskrænkede Arbejdstid paa Grundlag af det Schøllerske Forslag. Jeg kan dog ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard eller noget af de to Oppositionspartier virkelig skulde mene, at for saa vidt man kan beskæftige samtlige Kommunens arbejdsløse ved Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder til en Løn, der i alt Fald ikke ligger de 33 pCt. under den tarifmæssige Løn, som Tilfældet vilde blive, naar de arbejder de 4 Dage om Ugen, og Understøttelsen bortfalder for de 6, vilde det være en Fordel, at de vedkommende kun beskæftiges de 4 Dage i Ugen og har de 2 til at spadsere i. Det vilde i alt Fald efter min Mening falde daarligt sammen med den Forstaaelse af Arbejdsløshedens uheldige moralske Virkninger, som ogsaa de to Partiers Medlemmer ved saa mange Lejligheder har udtalt er til Stede, uheldige Virkninger, som jeg ganske som de to Partiers Medlemmer mener ogsaa virkelig ikke sjælden indtræder.

Hvad Ændringsforslagene til Afsnittet om Kursusene angaar, skal jeg derom udtale, hvad jeg allerede nævnte ved første Behandling, at naar jeg har ment, at det var rimeligt at gøre Understøttelsen afhængig af, at de vedkommende deltog i visse Kursus, har jeg dermed haft til Hensigt at bidrage til, at arbejdsløse, som gennem saadanne Kursus kunde gøres mere modstandsdygtige i Eksistenskampen, ogsaa skulde deltage i dem. Men jeg er naturligvis fuldt paa det rene med, at Kursus i et saadant Omfang, at man paa den Maade kunde faa alle de arbejdsløse, som det vilde være heldigt at give en saadan Uddannelse, uddannet, kan ikke tænkes iværksat. Jeg nærer derfor heller ikke nogen Betænkelighed ved, at denne Bestemmelse i § 33 omformes.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som er stillet af de to Mindretal til §§ 34, 35 og 36, skal jeg ganske kort udtale, at disse Ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde. De har til Hensigt at opretholde Tvodelingen saavel med Hensyn til Til-

synet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne som med Hensyn til selve Arbejdet indenfor disse Institutioner, og jeg kan ikke erkende, at de Forsøg paa at tilvejebringe en Forbindelse mellem de to Institutioner, der gøres derved, at man lader Lederen af den ene faa Sæde i Tilsynet med den anden og omvendt, er den naturlige Maade, paa hvilken denne Opgave skal løses. Jeg føler mig forvisset om, at hvis man skal bringe Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskassetilsynet til virkelig i Enkeltheder at samarbejde til Fremme af begge Siders fælles Interesser, saa maa det ske paa den Maade, at de organiseres under en fælles Ledelse gennem to Kontorer, som sorterer under den samme Person. Og naar nu det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at derigennem tvinges man til at ansætte en ny høj Embedsmand, og at man derigennem faar en betydelig Lønforøgelse paa de Konti, her er Tale om, saa vil jeg dertil bemærke, at vel faar man en ny Embedsmand, det er ganske sikkert, men to overordnede Embedsmænd bortfalder samtidig og erstattes af to Kontorchefer; og hvis det ærede Medlem vil undersøge Lønningerne til de to Kontorchefer, som her er Tale om, og sammenstille disse Lønninger med dem, der ydes til den nuværende Arbejdsanvisningsdirektør og den nuværende Arbejdsløshedsinspektør, tror jeg ikke, det ærede Medlem vil komme til det finansielle Resultat af denne Reform, som han her nævnte.

Angaaende Flertallets Ændringsforslag skal jeg udtale mig ganske kort. De til § 2 stillede Ændringsforslag, som tilsigter at skabe en yderligere Sikkerhed for en paritetisk Sættelse af Arbejdsanvisningskontorernes Bestyrelse, kan jeg tiltræde. Jeg mener, at dette ogsaa var opnaaet ved Lovforslaget, saaledes som det var forment oprindeligt, men maaske bliver Sikkerheden derfor større gennem de af det ærede Flertal stillede Ændringsforslag, og jeg kan da ikke have noget at indvende derimod. Heller ikke mod Forslaget under Nr. 12, som giver arbejdsløse Arbejdsgivere Lejlighed til at faa Oplysning gennem Kasserne om, hvorvidt bestemte Arbejdere gaar ledige, finder jeg noget at bemærke.

Saa er der det store Stridsspørgsmaal om Kontrollkortenes Indførelse. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har villet hævde, at den absolutte Sikkerhed mod Misbrug af Kasserne ikke derigennem er tilvebragt. Deri tror jeg det ærede Medlem